

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 20 kwietnia 1921 r.

w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 7 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 52 poz. 320) w przedmiocie wykonania ustawy z dn. 20 stycznia 1920 (Dz. U. R. P. № 7 poz. 44) o obywatelstwie Państwa Polskiego.

Na zasadzie art. 15 ustawy z dn. 20 stycznia 1920 r. obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. № 7 poz. 44) postanawiam co następuje:

§ 1. Art. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 1920 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. № 52 poz. 320) otrzymuje następujące brzmienie:

„Aż do ostatecznego ustalenia granic uważa się za obszar Państwa Polskiego w znaczeniu ustawy z dn. 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 7 poz. 44) miasto Warszawę, województwa: warszawskie, łódzkie, kieleckie, lubelskie, białostockie, poznańskie, pomorskie, krakowskie, lwowskie, tarnopolskie, stanisławowskie, wołyńskie, poleskie i nowogródzkie, tudzież te ziemie b. Księstwa Cieszyńskiego, Spisza i Orawy, które weszły w skład Państwa Polskiego”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

L. Skulski